LIFE Victoria'21 Barcelona

LIED FESTIVAL
VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Siân Dicker
&
Krystal Tunnicliffe

Índex

Presentació 4

Programa 5

Biografies 7-8

Textos 9-26

LIFE
VICTORIA
2021
BARCELONA
LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Recital 12
diumenge, 14 novembre 2021 – 20h

Siân Dicker *soprano*
Krystal Tunnicliffe *piano*

* Guanyadores de l'Oxford Lieder Young Artist Platform 2020

Viatge vital

En col·laboració amb l'Oxford Lieder, International Partner del LIFE Victoria, rebem el debut a l'Estat espanyol de les guanyadores de l'Oxford Lieder Young Artist Platform 2020, el duet format per la soprano Siân Dicker i la pianista Krystal Tunnicliffe. Juntes ens oferiran un recorregut per la trajectòria vital d'una persona.

Des de l'alegria infantil de les *Children's Songs* compostes per la poc coneguda Muriel Herbert, passant per l'excitació de l'adolescència i el desencant de la vida adulta, fins a la vellesa, amb les *Transformations* de Finzi, remarcant que aquest viatge vital és, al cap i a la fi, un viatge circular. Una transformació.

---

*En col·laboració amb l'Oxford Lieder

Programa

Siân Dicker *soprano*
Krystal Tunnicliffe *piano*

Muriel Herbert (1897-1984)
Children's Songs
Merry-Go-Round
The Gypsies
The Tadpole
Jack Spratt
Acorn and Willow
The Bunny

Wolfgang Amadeus Mozart (1766-1791)
An Chloë

Jean Sibelius (1865-1957)
Op. 37
Den första kyssen
Var det en dröm?
Flickan kom ifrån sin älsklings möte

Richard Hageman (1881-1906)
Do Not Go My Love

Wolfgang Amadeus Mozart
Als Luise die Briefe ihres ungetreuen
Liebhabers verbrannte

Hugo Wolf (1860-1903)
de *Goethe Lieder*
Mignon I Heiss mich nicht reden
Mignon II Nur wer die Sehnsucht kennt
Mignon III So lasst mich scheinen

Gerald Finzi (1901-1956)
In Years Defaced
Life Laughs Onwards
The Clock Of The Years
Transformations

Durada 50 minuts sense pausa

Biografies

Siân Dicker *soprano*

És ambaixadora de l'Oxford Lieder, després d'haver guanyat l'Oxford Lieder Young Artist Platform 2020 formant duo amb la seva pianista Krystal Tunnicliffe. També ha guanyat el Royal Over-Seas League Annual Music Competition 2020 i recentment forma part del Britten Pears Young Artists Programme per a la temporada 2021-22. També ha guanyat l'International Voice of the Future 2017, el Clonter Opera Prize 2020 i el segon premi al Patricia Routledge de l'English National Opera (ENO) el 2019, entre molts d'altres. Recentment ha incorporat el rol de Contessa d'Almaviva de *Le nozze di Figaro* (Opera Holland Park), Amarante de *La fedeltà premiata* (Guildhall Opera) o Erste Dame a *Die Zauberflöte* (Hurt Court Opera). També forma part del Live Music Now i ha ofert recitals benèfics per a escoles amb motiu de la pandèmia. Debuta al LIFE Victoria.

Krystal Tunnicliffe *piano*

Neix a Australia però viu a Londres, on treballa a la Guildhall School of Music and Drama, a més a més de ser Britten-Pears Young Artist. Amb la seva companya de duo Siân Dicker, van guanya l'Oxford Lieder Young Artist Platform 2020 i han participat a l'Oxford Lieder Festival a l'octubre de 2020 i al febrer del 2021. A més a més de al LIFE Victoria, aquesta temporada apareixerà al Melbourne National Liederfest, Neuland Lied Festival (Heidelberg) i International Lied Festival. És graduada amb distincions al Merbourne Conservatorium of Music i a la Guildhall School. Ha completat la seva formació al Franz Schubert Institut a Baden bei Wien. Recentment ha aparegut a Londres, Cornualles, Irlanda, Gales, Bèlgica i França, incloent recitals al Wigmore Hall, Queen Elizabeth Hall i St Martin-in-the-Fields. Debuta al LIFE Victoria.

Textos

Siân Dicker *soprano*

Krystal Tunnicliffe *piano*

Muriel Herbert

Ada Harrison

Six Songs For Children

Merry-go-round

Round, round, round goes the merry-go-round,
With the swings and the boats on the old fair-ground.
Never mind the long way home,
Never mind tea.
Little painted horses,
Wait for me.

Joiosa ronda

Gira, gira, gira la joiosa ronda,
amb els gronxadors i les barques al lloc de la fira.
No importa el llarg camí cap a casa.
No importa el té.
Cavallets pintats
m'esperen.

The Gypsies

In the dell are camped the gypsies,
Brown as berries to a man;
They live, the lucky creatures,
In a painted caravan.
A perfect little house that the horse draws about,
And a perfect little chimney with the smoke coming out.

Els gitanos

En la petita vall han acampat els gitanos,
morenos com baies per a un home;
viuen, les felices criatures,
en una caravana pintada.
Una caseta perfecte que el cavall va arrossegant,
i una perfecta petita xemeneia d'on surt fum.

The Tadpole
Kitten of course is the small for cat,
Puppy the small for dog;
Yet who would have guessed in a hundred years,
That tadpole was small for frog.
Birds grow feathers and mice grow fur,
Ev'ry thing swells in size;
But to grow four legs from a head and a tail,
Could you believe your eyes?

Els cap-grossos
Per suposat el gatet és el petit per a gats,
el cadell el petit per a gossos;
qui endevinaria d'aquí cent anys
que aquest cap-gros era petit per a granotes.
En els ocells creixen plomes i en les rates pels,
totes les mides s'inflen;
però créixer quatre potes d'un cap i una cua,
s'ho creurien els teus ulls?

Jack Spratt
Jack Spratt could eat no fat,
His wife could eat no lean.
Some like rosy apples,
I like them green.
Some, when they eat an egg
Only like the white,
I only like the yolk,
So that's all right.

Jack Spratt
Jack Spratt no podia menjar grasses,
la seva dona no podia menjar sense.
A alguns els agraden les pomes rosades,
Alguns, quan mengen un ou
a mi m'agraden verdes.
només els agrada la clara.
a mi només m'agrada el rovell,
de manera que això està bé.

Some like their beef done red,
Others like it brown;
Some like the country,
Others like the town.
a altres els agrada la ciutat.
Some like buttercups
And some like diamond rings;
Isn't it a mercy
We all like diff 'rent things?

A alguns els agrada el bou ben cuit.
a altres els agrada daurat:
A alguns els agrada el camp,
A alguns els agraden les ranuncles,
i a alguns els agraden anells de diamants;
no és una amabilitat
que a tots ens agradin coses diferents?

Acorn and Willow
The acorn that we planted will grow into a tree
When I'm about ninety and you're sixty three;
So don't we find it charming
to to see how fine and big
Is the two year old Willow
From our willow twig.

Gla i salze
El gla que plantàrem es convertirà en un arbre
quan jo tingui uns noranta i tu seixanta-tres;
per tant no trobem encisador
veure què bell i gran
és ara un salze vell de dos anys,
el nostre branquilló de salze.

The Bunny
It always seems funny, but it's true that a bunny
Can be lifted by the ears and it does no harm;
If you lift him by the middle, before you can say fiddle,
He's bolted like a rabbit over your arm.

El conillet
Sempre sembla divertit, però és cert que un conillet
pot ser aixecat per les orelles i no li fa mal;
si l'agafes per la meitat, abans que puguis dir res,
s'haurà escapat com un conill damunt del teu braç.

Wolfgang Amadeus Mozart
Johann Georg Jacobi

An Chloen
Wenn die Lieb' aus deinen blauen,
Hellen, offnen Augen sieht,
Und vor Lust, hineinzuschauen
Mir's im Herzen klopft und glüht.

A Cloe
Quan l'amor mira pels teus ulls,
blaus, clars i radiants,
i miren plens de plaer,
el meu cor batega i s'inflama.

Und ich halte dich und küsse
Deine Rosenwangen warm,
Liebes Mädchen, und ich schließe
Zitternd dich in meinen Arm!

I et prenc, i beso ardentment
les teves galtes rosades,
estimada noia, i tremolant
t'estrenyo entre els meus braços

Mädchen, Mädchen, und ich drücke
Dich an meinen Busen fest,
Der im letzten Augenblicke
Sterbend, nur dich von sich läßt;

Noia, noia, i et premo fort
contra el peu pit;
només a l'últim moment,
morint, et deixaré anar.

Den berauschten Blick umschattet
Eine düstre Wolke mir,
Und ich sitze dann ermattet,
Aber selig neben dir.

Un núvol sinistre enfosqueix
la mirada embriagada,
i m'assec llavors cansat
però feliç al teu costat.

(Lied, K 524, Viena, 24 juny 1787)

Jean Sibelius

Johan Ludvig Runeberg

Den första kyssen
På silvermolnets kant satt aftonstjärnan,
Från lundens skymning frågte henne tärnan:
Säg, aftonstjärna, vad i himlen tänkes,
När första kyssen åt en älskling skänkes?
Och himlens blyga dotter hördes svara:
På jorden blickar ljusets änglaskara,
Och ser sin egen sällhet speglad åter;
Blott döden vänder ögat bort -- och gråter.

El primer bes
L'estrella del vespre s'asseia en un núvol argentí;
en el bosquet al capvespre la noia pregunta:
digues, estrella del vespre, que pensen al cel
quan es dóna el primer bes a l'estimat?
I la noia tímida sent la resposta del cel:
Els àngels de la llum contemplen la terra
i hi veuen reflectida la seva pròpia joia;
només la mort desvia la mirada... i plora.

(Cançó per a veu i piano, Op. 37/1, 1900)

Josef Julius Wecksell

Var det en dröm?
Var det en dröm, att ljuvt eb gång
jag var ditt hjärtas vän?
Jag minns det som en tystnad sång,
då strängen darrar än.

Fou un somni?
Fou un somni, que una vegada
m'estimà encisador el teu cor?
Hi penso, com en una cançó acabada,
mentre les cordes encara tremolen.

Jag minns en törnros av dig skänkt,
en blick så blyg och öm;
Jag minns en avskedstår, som blänkt.
Var allt, var allt en dröm?

Penso en una rosa boscana que em donares,
en una mirada tímida i tendre;
penso en unes llàgrimes de comiat que brillaven,
era tot això, tot això, un somni?

En dröm lik sippans liv så kort
uti en vårgrön ängd,
vars fägring hastigt vissnar bort
för nya blommors mängd.

Un somni, curt com la vida d'una anemone
en un prat verd en primavera,
la bellesa de la qual es marceix ràpida
entre la floració de noves flors.

Men mången natt jag hör en röst
vid bittra tårars ström:
göm djupt dess minne i ditt bröst,
det var din bästa dröm!

Però algunes nits sento una veu,
acompanyada per un torrent de llàgrimes amargues:
conserva'n el record en el teu pit,
ella fou el teu millor somni!

(Lied, Op. 37/4, 1902)

Johan Ludvig Runeberg
Flickan kom från sin älsklings möte
Flickan kom från sin älsklings möte
kom med röda händer. Modern sade:
"Varav rodna dina händer, flicka?"
Flickan sade: "Jag har plockat rosor
Och på törnen stungit mina händer."

La noia torna de trobar-se amb el seu estimat
La noia torna de trobar-se amb el seu estimat,
torna amb les mans vermelles. La mare li diu:
"Què t'ha enrogit les mans, filla?"
La noia diu: "He collit roses
i m'han punxat les espines,"

Åter kom hon från sin ålkslings möte,
kom med röda läppar. Modern sade:
"Varav rodna dina läppar, flicka?"
Flickan sade: "Jag har ätit hallon
och med saften målat mina läppar."

Torna novament de trobar-se amb l'estimat,
torna amb els llavis molt vermells. La mare li diu:
"Què ha enrogit tant els teus llavis, filla?"
La noia diu: "He estat menjant gerds,
i m'he embrutat els llavis amb el seu suc."

Åter kom hon från sin ålkslings möte,
kom med bleka kinder. Modern sade:
"Varav blekna dina kinder, flicka?"
Flickan sade: "Red en grav, o moder!
Göm mig där och ställ ett kors däröver,
och på korset rista, som jaga säger:

Torna novament de trobar-se amb l'estimat,
torna amb les galtes molt pàl·lides. La mare diu:
"Què ha empal·lidit tant les teves galtes, filla?"
La noia diu: "Oh mare, prepara'm una tomba,
amaga-m'hi i posa una creu al damunt,
i en la creu escriu el que et dic:

En gång kom hon hem med röda händer,
ty de rodnat mellan älskarna händer.
En gang kom hon hem med röda läppar,
ty de rodnat under älkarns läppar.
Senast kom hon hem med bleka kinder,
ty de bleknat genom älskarns otro."

Una vegada tornà a casa amb les mans vermelles,
s'havien enrogit antre les mans de l'estimat.
Una vegada tornà a casa amb els llavis vermells,
s'havien enrogit amb els llavis de l'estimat.
L'última vegada tornà a casa amb la galtes pàl·lides,
les havia empal·lidit la infidelitat de l'estimat.

(Lied, Op. 37/5, 1902)

Richard Hageman

Rabindranath Tagore

Do not go, my Love
Do not go, my love, without asking my leave.
I have watched all night,
and now my eyes are heavy with sleep;
I fear lest I lose you when I am sleeping.
Do not go, my love, without asking my leave.
I start up and stretch my hands to touch you.
I ask myself, "Is it a dream?"
Could I but entangle your feet with my heart,
And hold them fast to my breast
Do not go, my love, without asking my leave.

No te'n vagis, amor meu
No te'n vagis, amor meu,

sense demanar-me permís.
He vigilat tota la nit,
i ara els meus ulls estan carregats de son;
temo perdre't mentre dormo.
No te'n vagis, amor meu, sense demanar-me permís.
M'aixeco de cop i allargo les mans per tocar-te.
Em pregunto: "És un somni?"
Si pogués embolicar els teus peus amb el meu cor,
i prémer-los fermament contra el meu pit...
No te'n vagis, amor meu, sense demanar-me permís.

(Lied per a veu i piano, 1917)

Wolfgang Amadeus Mozart

Gabriele von Baumerg

Als Luise die Briefe ihres ungetreuen Liebhabers verbrannte
Erzeugt von heißer Phantasie,
In einer schwärmerischen Stunde
Zur Welt Gebrachte, geht zugrunde,
Ihr Kinder der Melancholie!

Quan Lluïsa va cremar les cartes del seu amant infidel
Productes d'una ardent fantasia,
vingudes al món en una hora
exaltada, expireu,
filles de la malenconia!

Ihr danket Flammen euer Sein,
Ich geb euch nun den Flammen wieder,
Und all die schwärmerischen Lieder,
Denn ach! er sang nicht mir allein!

Deveu a una flama el vostre ésser,
ara us torno a les flames,
amb totes les cançons exaltades
que va cantar, ai, no solament a mi!

Ihr brennet nun, und bald, ihr Lieben,
Ist keine Spur von euch mehr hier.
Doch ach! der Mann, der euch geschrieben,
Brennt lange noch vielleicht in mir.

Cremeu ara, i aviat, estimades,
no restarà ací cap rastre de vosaltres.
Però, ai!, potser l'home que us va escriure
cremarà encara molt de temps a dintre meu.

(Lied, K 520, Viena, 26 maig 1787)

Hugo Wolf

Johann Wolfgang von Goethe
Drei Mignon Lieder von "Wilhelm Meister"
"Tres Lieder de Mignon del "Wilhelm Meister"

Mignon I
Heiß mich nicht reden, heiß mich schweigen,
Denn mein Geheimniß ist mich Pflicht;
Ich möchte dir mein ganzes Innre zeigen,
Allein das Schicksal will es nicht.

Mignon I
No em facis parlar, fes-me callar,
car el secret és el meu deure.
Et voldria mostrar tots els meus pensaments,
però el meu destí no ho permet.

Zur rechten Zeit vertreibt der Sonne Lauf
Die finstre Nacht, und sie muß sich erhellen;
Der harte Fels schließt seinen Busen auf,
Mißgönnt der Erde nicht die tiefverborgnen Quellen.

En el moment oportú el curs del sol
expulsa l'obscura nit, que s'ha d'il·luminar.
la dura roca obre les seves entranyes
i no escatima a la terra les ocultes fonts

Ein jeder sucht im Arm des Freundes Ruh,
Dort kann die Brust in Klagen sich ergießen;
Allein ein Schwur drückt mir die Lippen zu
Und nur ein Gott vermag sie aufzuschließen.

Cadascú busca repòs en els braços de l'amic,
on el cor pugui desfogar les seves queixes,
però un jurament em tanca els llavis,
i només un déu els podria obrir.

(Lied, Döbling, desembre 1888)

Mignon II
Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiß, was ich leide!
Allein und abgetrennt
Von aller Freude,
Seh' ich an's Firmament
Nach jener Seite.
Ach! der mich liebt und kennt
Ist in der Weite.
Es schwindelt mir, es brennt
Mein Eingeweide.
Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiß, was ich leide!

Mignon II
Només el qui coneix l'enyorança
sap el que sofreixo!
Sola i separada
de tota alegria,
miro el firmament
cap aquell costat.
Ai! el que m'estima i em coneix
està molt lluny.
Em marejo, se'm cremen
les entranyes.
Només el qui coneix l'enyorança
sap el que sofreixo!

(Lied, Döbling, desembre 1888)

Mignon III
So laßt mich scheinen, bis ich werde,
Zieht mir das weiße Kleid nicht aus!
Ich eile von der schönen Erde
Hinab in jenes feste Haus.

Mignon III
Deixeu-me lluir, mentre visqui;
no em traieu el vestit blanc!
M'apresso a deixar la bella terra
cap a aquella sòrdida morada fosca.

Dort ruh' ich eine kleine Stille,
Dann öffnet sich der frische Blick;
Ich lasse dann die reine Hülle,
Den Gürtel und den Kranz zurück.

Descansaré allà en curta pau,
després s'obrirà la fresca mirada
i deixaré llavors darrere meu
els simples envoltants, la cinta i la corona.

Und jene himmlische Gestalten
Sie fragen nicht nach Mann und Weib,
Und keine Kleider, keine Falten
Umgeben den verklärten Leib.

I aquelles figures celestials
no pregunten si ets home o dona,
i cap vestit, ni cap arruga
cobriran el cos transfigurat.

Zwar lebt' ich ohne Sorg' und Mühe,
Doch fühlt ich tiefen Schmerz genug.
Vor Kummer altert' ich zu frühe;
Macht mich auf ewig wieder jung!

Vaig viure certament sense penes ni molèsties,
però vaig sentir un profund dolor.
L'aflicció em va envellir massa aviat...
Feu-me jove per sempre més!

(Lied, Döbling, desembre 1888)

Gerald Finzi

Thomas Hardy

In years defaced and lost
In years defaced and lost,
Two sat here, transport-tossed,
Lit by a living Love
The wilted world knew nothing of:

En anys alterats i perduts
En anys alterats I perduts,
dos seien aquí, perdut l'èxtasi,
encesos per un amor vivent
del que no sabia res el món agostat.

Scared momently
By gain-givings,
Then hoping things
That could not be.

Espantats momentàniament
per abandons de guanys,
després esperant coses
que no poden ser.

Of love and us no trace
Abides upon the place;
The sun and shadows wheel,
Season and season sereward steal:

Cap traça d'amor i nosaltres
viu en l'indret;
el sol i les ombres roden,
las estacions s'esmunyen.

Foul days and fair
Here, too, prevail,
And gust and gale
As everywhere...

com a tot arreu...
Els dies dolents i bells

s'imposen també aquí,
i ràfegues i ventades

But lonely shepherd souls
Who bask amid these knolls
May catch a faery sound
On sleepy noon-tides from the ground:

Però ànimes de pastors solitaris
que s'escalfen al sol enmig d'aquests turons
poden captar un so de fades
al terra en migdies somnolents.

"O not again
Till Earth outwears
Shall love like theirs
Suffuse this glen!"

"Oh, mai més,
mentre duri la terra,
es difonen per aquesta estreta vall!"
estimaré com els seus

(Cançó per a barítón i piano, núm. 2 del cicle
"Earth and air and rain" Op. 15/2)

Life Laughs Onwards
Rambling I looked for an old abode
Where, years back, one had lived I knew;
Its site a dwelling duly showed,
But it was new.
I went where, not so long ago,
The sod had riven two breasts asunder;
Daisies throve gaily there, as though
No grave were under.
I walked along a terrace where
Loud children gambolled in the sun;
The figure that had once sat there
Was missed by none.

Life laughed and moved on unsubdued,
I saw that Old succumbed to Young:
'Twas well. My too regretful mood
Died on my tongue.

La vida segueix rient
Passejant buscava un antic domicili
on, anys enrere, vivia un que jo coneixia;
el seu lloc mostrava convenientment una vivenda
però era nova.
Vaig anar allà on no fa gaire temps,
la gespa havia separat dos pits;
les margarides creixien allà alegrement,
com si a sota no hi hagués cap tomba.
Vaig caminar per una terrassa
on infants sorollosos jugaven al sol;
la dona que un dia s'asseia allà
no l'enyorava ningú.
La vida reia i continuava indomable,
vaig veure que la vellesa havia sucumbit a la joventut:
Estava bé. El meu estat d'ànim massa pesarós
morí en la meva llengua.

(Cançó per a veu i piano, 1913)

Thomas Hardy
The clock of the years
And the Spirit said
"I can make the clock of the years go backward,
But am loth to stop it where you will."
And I cried, "Agreed
To that. Proceed:
It's better than dead!"

El rellotge dels anys
I l'Esperit digué,
"Puc fer que els anys retrocedeixin,
Però no els puc aturar on vulguis."
I jo vaig cridar: "D'acord
amb això. Fes-ho:
és millor que mort!"

He answered, “Peace;”
And called her up - as last before me;
Then younger, younger she grew, to the year
I first had known
Her woman-grown,
And I cried, “Cease! -

Ell contestà: “Pau”
I cridà per a ella, enrere abans que jo;
i ella es feu més i més jove, fins l’any
en que la vaig conèixer
com dona adulta,
i vaig cridar: “Prou!

“Thus far is good -
It is enough - let her stay thus always!”
But alas for me - He shook his head:
No stop was there;
And she waned child-fair,
And to the babyhood.

“Tan enrere està bé.
Ja n’hi ha prou, fes que es quedi així sempre!”
Però malauradament per a mi, ell mogué el cap:
No hi havia fre;
i ella tornà a l’adolescència
I a la infantesa.

Still less in mien
To my great sorrow became she slowly,
And smalled till she was nought at all
In his checkless griff;
And it was as if
She had never been.

Amb menys captenіment encara,
amb gran pena per part meva, es mogué lentament,
i s’empetití fins que no fou res de res,
en el seu estat sense control;
i fou com
si mai no hagués existit.

"Better", I plained,
"She were dead as before! The memory of her
Had lived in me; but it cannot now!"
And coldly his voice:
"It was your choice
To mar the ordained."

"Millor", em vaig queixar,
"que s'hagués mort abans! El seu record
hauria viscut en mi; però ara no puc!"
I la seva veu freda:
"Tu vares triar
afectar l'ordre establert"

(Cançó per a barítón i piano, núm. 8 del cicle "Earth and air and rain" Op. 15/8)

Thomas Hardy

Transformations
Portion of this yew
Is a man my grandsire knew,
Bosomed here at its foot:
This branch may be his wife,
A ruddy human life
Now turned to a green shoot.

Transformacions
Una part d'aquest teix
és un home que conegué el meu avi,
creixé aquí als seus peus:
aquesta branca pogué ser la seva dona,
una rubicunda vida humana
transformada ara en un verd rebrot.

These grasses must be made
Of her who often prayed,
Last century, for repose;
And the fair girl long ago
Whom I often tried to know
May be entering this rose.

Aquestes herbes deuen ser fetes
d'aquella que sovint pregava
al segle passat, per repòs;
I la bella noia que fa molt temps
vaig intentar sovint conèixer,
pot estar formant part d'aquesta rosa.

So, they are not underground,
But as nerves and veins abound
In the growths of upper air,
And they feel the sun and rain,
And the energy again
That made them what they were!

De manera que ara no estan enterrades,
sinó com nervis i venes en abundància
en el desenvolupament de l'aire superior.
I senten el sol i la pluja,
i novament la energia
que els feu ser el que foren!

(Cançó per a barítion i piano)

Traduccions: **Manuel Capdevila i Font**

Iréne Theorin
canta Wagner

Dissabte 20/11/2021
20h Auditori Axa

Iréne Theorin *soprano*
& Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles (OSVA)
dirigida per **Pedro Pardo**

Obres i cançons de
Richard Wagner, Jean Sibelius, Edvard Grieg i Carl Nielsen

LIFE Victoria'21 Barcelona

LIED FESTIVAL
VICTORIA DE LOS ÁNGELES

ORGANITZA
FUNDACIÓ Victoria de los Ángeles

Informació i compra d'entrades **www.lifevictoria.com**

PATROCINADOR **PRINCIPAL**

fundació onaFutura
Treballant el present per a millorar el futur

SEU **OFICIAL DEL FESTIVAL**

Sant Pau Recinte Modernista

PATROCINADORS **PLATÍ**

esmuc
ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA

Jorquera Pianos 1853

STEINWAY & SONS

FUNDACIOANNARIERA

PATROCINADORS **OR**

Sus Argentinos

Obra Social "la Caixa"

AIE Artistas Intérpretes o Ejecutantes

PATROCINADORS **PLATA**

TREBOL ENERGÍA

Jané Ventura
VINS I CAVES DES DE 1914

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL·LABORADORS

CatMúsica

Revista Musical Catalana

La Vanguardia

ÓA Ópera Actual

ASSESSORAMENT LEGAL

Badia)advocats

SEU OFICIAL DE LA FUNDACIÓ

Universitat de Barcelona

ORGANITZA

Fundació Victoria de los Ángeles

AMB EL SUPORT DE

Gobierno de España · Ministerio de Cultura y Deporte

Gobierno de España · Ministerio de Cultura y Deporte · inaem Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya Institut Català de les Dones

Ajuntament de Barcelona

Diputació Barcelona

Ajuntament de SantCugat

INSTITUCIONS COL·LABORADORES

ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

Liceu 175 Opera Barcelona

Cercle del Liceu 1847

Amics del Liceu

MUSEU DE LA MÚSICA

TEATRO REAL

INTERNATIONAL PARTNERS

Oxford Lieder

FILLING THE CITY WITH SONG LEEDS LIEDER FESTIVAL

ROYAUMONT abbaye & fondation

EL LIFE FORMA PART

REMARKABLE ARTS FESTIVAL
EUROPE FOR FESTIVALS FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LABEL 2019-2020

fest clásica
Asociación Española de Festivales de Música Clásica

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

GASTÓN Y DANIELA
DESDE 1876

JARDINARIUM
LA NOGUERA
HOME & GARDEN

grupo nomo

ALMA Barcelona

RECDI8STUDIO

Fundación Oeste

TRESC COMUNITAT DE CULTURA

sclat! il·luminació i so
www.sclat.com

AMICS MECENES

Carlos Barrau
Jorge Binaghi
Gonzalo Bruno Quijano
Rosa Cullell
Isabel Escudé
Inma Farran
Francisco Gaudier
Enric Girona
Francisca Graells de Reynoso
Pere Grau i Mª Carmen Pous
Elvira Madroñero
Carmen Marsà
Juan Molina-Martell
Fernando Sans Rivière
Mima Torelló
Joaquim Uriach

AMICS

Ingrid Busquets Figuerola
María José Cañellas
Joana Català
Mercedes Falcó Saldaña
Beatriz Martí Andreu
Juan Eusebio Pujol
Francisco Querol
Lluís Reverter
Gloria Rosell
Josep Ramon Tarragó
Alicia Torra de Larrocha
Carme Verdiell
Núria Viladot

LIFE
VICTORIA
2021
BARCELONA

LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES